

Llaminadures amb gust local

L'olor de regalèssia, piruletes i caramels encara em ve a la memòria quan penso en les tardes que sortíem de l'escola amb les amigues i abans d'arribar a casa ens aturàvem a la botiga de llaminadures Gormand, a les galeries Passeig 39, per endur-nos núvols de sucre, xocolatines i altres gominoles que endolcien les tardes de la nostra infància. Llegeixo amb tristesa la notícia sobre el tancament de les galeries comercials que acollien Gormand i altres comerços i la reconversió en un espai que ocuparà la cadena de basars d'origen alemany Tedi, que obrirà per Nadal. «Ha estat una decisió difícil, però a la vida hi ha etapes i les has de saber tancar quan toca», expliquen en una entrevista a *Regió7* les germanes Gemma i Jacqueline Fitó, responsables, amb el seu germà Joan, del grup empresarial familiar IF40, propietari de les galeries. Gemma i Jacqueline també dirigeixen Gormand, que continuarà l'activitat, però online.

Ara comprenc una mica més el sentiment d'enyorança de la meva àvia quan em parla de comerços manresans que han desaparegut, però que encara figuren dins del seu imaginari. A vegades no som prou conscients de l'espai que ocupa un establiment fins el dia que desapareix. Durant la pandèmia ja es va comprovar que el tancament dels comerços va deixar estampes de carrers sense ànima. I és que el comerç és un element indispensable perquè una ciutat sigui acollidora i vingui de gust passejar-se pels seus carrers i places. El fet de trobar les botigues obertes convida a sortir i a saludar-se amb les persones que potser feia temps que no veies, però que te les trobes comprant el pa o anant a buscar un regal. El comerç de proximitat exerceix aquest paper cohesionador, ja que ens fa sentir més de la nostra ciutat. Les botigues tradicionals, però, s'han hagut d'adaptar a les formes dels grans gegants digitals, que amenacen la viabilitat dels petits establiments amb preus més baixos que incentiven les compres compulsives sense pensar en la qualitat de producte o en les condicions dels treballadors. Tot plegat compromet el futur d'un sector que cal preservar si volem continuar habitant en ciutats vives, amb teixit social. I això també dependrà de cadascun de nosaltres, de revisar les nostres formes de consum i intentar tornar a la botiga de tota la vida que ofereix un valor afegit, més enllà del seu producte.